

Pastýřský list papeže Benedikta XVI. irským katolíkům

1. Drazí bratři a sestry církve v Irsku, tento list vám píši s velkým znepokojením jako pastýř všeobecné církve. Stejně jako vy jsem byl hluboce otřesen zprávami, které vynesly na světlo případy zneužívání bezbranných dětí a mládeže členy církve v Irsku, zejména kněžími a řeholníky. Nemohu než sdílet zděšení a pocit zrady, které mnozí z vás zakusili, když se dozvěděli o těchto trestných a hříšných skutcích a o tom, jak se k nim stavěli představitelé irské církve.

Jak víte, pozval jsem nedávno irské biskupy na setkání sem do Říma, aby mi podali zprávu o tom, jak těmto problémům v minulosti čelili a jakými kroky na tuto vážnou situaci reagovali. Spolu s několika dalšími preláty Římské kurie jsme si vyslechli to, co nám chtěli říci – jak jednotlivě, tak i společně. Analyzovali přitom způsobené chyby i přijatá poučení a popsali dnes již existující opatření a protokoly. Naše rozhovory byly otevřené a konstruktivní. Věřím, že v důsledku toho mají nyní biskupové pevnější pozici k dokončení úkolu napravit minulé nespravedlnosti a vyrovnat se s problematikou zneužívání nezletilých takovým způsobem, jaký si vyžaduje spravedlnost i učení evangelia.

2. Protože si uvědomuji závažnost těchto ran a často neadekvátních reakcí ze strany církevních představitelů vaší země, rozhodl jsem se napsat tento pastýřský list, abych vám vyjádřil svou blízkost a předložil cestu uzdravení, obnovy a nápravy.

Jak už mnozí ve vaší zemi zmínili, problém zneužívání dětí není specifikem Irska ani církve. Před vámi nicméně nyní stojí úkol vyrovnat se s problémem zneužívání, který vznikl uvnitř irského katolického společenství, a učinit tak rázně a odvážně. Nikdo nečeká, že se tato bolestná situace vyřeší v krátké době. Jistého pokroku už bylo dosaženo, mnohem více však ještě zbývá udělat. Je třeba vytrvalosti a modlitby a také velké důvěry v uzdravující sílu Boží milosti.

Zároveň musím vyjádřit své přesvědčení, že církve v Irsku musí pro uzdravení z této bolestné rány nejprve uznat před Pánem a před lidmi těžké hříchy, spáchané na bezbranných dětech. Toto doznání, provázené upřímnou bolestí ze škod způsobených obětem a jejich rodinám, musí vést ke společnému úsilí o zajištění ochrany dětí před podobnými zločiny v budoucnosti.

Žádám vás, abyste se při řešení současných výzev rozpomněli na „skálu, z níž jste vytesáni“ (Iz 51,1). Přemýšlejte o velkorysém a často hrdinském přínosu, který minulé generace irských mužů a žen daly církvi i celému lidstvu, a odtud čerpejte podnět k poctivému sebezpytování a k odhodlanému programu obnovy církve i jednotlivců. Modlím se za to, aby církve v Irsku na přímluvu mnoha svých světců a očištěna pokáním překonala nynější krizi a stala se opět přesvědčivým svědkem pravdy a dobroty všemohoucího Boha, který se zjevil ve svém Synu Ježíši Kristu.

3. Irští katolíci byli v dějinách nesmírnou silou dobra ve své vlasti i mimo ni. Keltští mniši, jako např. svatý Kolumbán, šířili evangelium v západní Evropě a položili základ středověké mnišské kultury. Ideály svatosti, lásky a nadpřirozené moudrosti, vyplývající z křesťanské víry, se projevily při budování kostelů, klášterů, škol, knihoven a nemocnic, což napomohlo v upevnění duchovní identity Evropy. Tito irští misionáři čerpali svou sílu a inspiraci z hluboké víry, pevného vedení a bezúhonných mravů církve ve své rodné zemi.

Od 16. století byli irští katolíci podrobni dlouhému období pronásledování, během něhož bojovali za uchování plamene živé víry v nebezpečných a obtížných podmínkách. Svatý Oliver Plunkett, arcibiskup-mučedník z Armaghu, je nejslavnějším příkladem ze zástupu těch irských synů a dcer, kteří byli ochotni položit život pro věrnost evangeliu. Po katolické emancipaci byla církev svobodná a mohla opět kvést. Rodiny a nesčetní jednotlivci, kteří si uchovali víru v čase zkoušek, se v 19. století stali jiskrou ohromného obrození irského katolicismu. Zejména chudým poskytovala

církev školní vzdělání, což podstatně obohatila irskou společnost. Jedním z plodů nových katolických škol byl nárůst povolání: generace kněží, řeholních sester a bratří misionářů opouštěly svou vlast, aby sloužily na všech světadílech, zejména v anglicky mluvícím prostředí. Pozoruhodný je nejen jejich vysoký počet, ale také síla jejich víry a vytrvalost v pastoračním úsilí. Mnohé diecéze, zejména v Africe, Americe a Austrálii, těžily z přítomnosti irského kléru a řeholníků, kteří hlásali evangelium a zakládali farnosti, školy, univerzity, kliniky a nemocnice, které sloužily jak katolíkům, tak celé společnosti, se zvláštní pozorností k potřebám chudých.

Skoro ve všech irských rodinách se najde někdo – syn, dcera, strýc či teta – kdo dal svůj život církvi. Irské rodiny mají právem ve velké vážnosti své drahé, kteří zasvětili svůj život Kristu, sdíleli s druhými dar víry a uskutečňovali ji láskyplnou službou Bohu a bližním.

4. V posledních letech se nicméně církev ve vaší zemi musela potýkat s novými vážnými výzvami, které víře vznikly z prudké transformace a sekularizace irské společnosti. Došlo k velmi rychlým sociálním změnám, které svými často škodlivými účinky zasáhly tradiční oddanost katolickému učení a hodnotám. Velmi mnoho svátostných úkonů a projevů zbožnosti, které živí víru a umožňují jí růst, jako například častá zpověď, denní modlitba a každoroční duchovní obnova, bylo opomíjeno. Rozhodující v tomto období byla i tendence, patrná též mezi kněžími a řeholníky, osvojit si způsoby myšlení a posuzování světských skutečností bez dostatečné souvislosti s evangeliem. Program obnovy navržený Druhým vatikánským koncilem byl někdy špatně vykládán a při probíhajících hlubokých sociálních změnách nebylo vůbec snadné dobrat se nejlepšího možného způsobu, jak jej uskutečnit. Zejména existovala dobře míněná, ale přesto mylná tendence nepostihovat situace, které jsou v rozporu s církevním právem. V tomto všeobecném kontextu se musíme snažit porozumět problému sexuálního zneužívání mladistvých, které nezanedbatelnou mírou přispělo k oslabení víry a ke ztrátě respektu vůči církvi a jejímu učení.

Jedině pozorným zkoumáním mnoha prvků, které způsobily nynější krizi, je možné přesně určit její příčiny a nalézt účinný protilék. Mezi faktory, které k tomu přispěly, lze zajisté vyjmenovat neadekvátní procedury při určování vhodnosti kandidátů ke kněžství a k řeholnímu životu, nedostatečnou lidskou, mravní, intelektuální a duchovní formaci v seminářích a v noviciátech, tendenci společnosti podporovat klérus i jiné autority, nemístné obavy o dobré jméno církve a snahu zabránit skandálům, což vedlo k tomu, že nebyly aplikovány platné kanonické tresty a nebyla ochráněna důstojnost každé osoby. S těmito faktory, které měly důsledky tak tragické pro oběti a jejich rodiny a zatemnily světlo evangelia takovou měrou, jak se to nepovedlo ani za století pronásledování, je třeba se naléhavě vyrovnat.

5. Již od svého zvolení na Petrův stolec jsem se při různých příležitostech setkával s oběťmi sexuálního zneužívání a jsem připraven tak činit i v budoucnu. Přijal jsem je, vyslechnul jejich příběhy, vnímal jejich utrpení a modlil se s nimi a za ně. Za svého pontifikátu jsem již dříve ve snaze o řešení tohoto problému žádal irské biskupy u příležitosti jejich návštěvy ad limina v roce 2006, aby „se dobrali pravdy o tom, co se v minulosti stalo, aby využili všech dostupných prostředků a zabránili tak opakování něčeho podobného, aby zajistili, že budou plně respektovány principy spravedlnosti, a aby především napomáhali v uzdravení ran obětí a všech, kdo byli zasaženi těmito obrovskými zločiny“ (*Promluva k irským biskupům*, 28. října 2006).

Tímto listem chci vybídnout vás všechny jako Boží lid v Irsku, abyste se zamysleli nad ranami, zasazenými Kristovu tělu, nad někdy bolestnými protilékami, nutnými k jejich obváznutí a uzdravení, a nad potřebou jednoty, lásky a vzájemné pomoci v dlouhém procesu oživení a obnovy církve. Obracím se na vás nyní slovy, jež mi plynou ze srdce, a přeji si hovořit ke každému z vás jednotlivě i s vámi všemi jako s bratry a sestrami v Pánu.

6. Obětím zneužití a jejich rodinám

Prošli jste strašným utrpením a mně je to opravdu velice líto. Víím, že nic nemůže smazat zlo, kterému jste byli vystaveni. Byla zrazena vaše důvěra a porušena vaše důstojnost. Mnohým z vás se stalo, že vám nikdo nenaslouchal, i když jste našli dostatek odvahy mluvit o tom, k čemu došlo. Ti z vás, kteří zažili zneužívání v internátech, si museli uvědomovat, že ze svého utrpení nemají úniku. Pochopitelně je pro vás obtížné církvi odpustit nebo se s ní smířit. Jejím jménem otevřeně vyjadřuji zahanbení a lítost, kterou zakoušíme všichni. Zároveň bych vás chtěl vybídnout, abyste neztráceli naději. Právě ve společenství církve se setkáváme s osobou Ježíše Krista, rovněž obětí nespravedlnosti a hříchu. On dosud nese rány svého nespravedlivého utrpení, tak jako vy. On chápe hloubku vaší bolesti a její trvalý dopad na vaše životy a vztahy s druhými lidmi, včetně vztahů k církvi. Víím, že po všem, co se stalo, je pro některé z vás obtížné i vstoupit do kostela. Kristova zranění, proměněná jeho spásanosným utrpením, však představují prostředky milosti, které lámou moc zla a umožňují nám znovu se narodit do života a naděje. Pevně věřím v uzdravující moc jeho obětavé lásky, která i v těch nejtemnějších a nejvíce beznadějných situacích vede k osvobození a příslibu nového začátku.

Obracím se na vás jako pastýř, který má starost o dobro všech dětí Božích, a pokorně vás prosím, abyste přemýšleli o tom, co jsem vám řekl. Modlím se za to, abyste znovu objevili nekonečnou lásku Krista ke každému z vás, když se k němu přiblížíte a budete mít účast na životě jeho církve, očištěné pokáním a obnovené pastorační láskou. Věřím, že tak budete schopni nalézt smíření, hluboké vnitřní uzdravení a pokoj.

7. Kněží a řeholníkům, kteří zneužívali děti

Zradili jste důvěru, kterou do vás vkládaly nevinné děti a jejich rodiče. Musíte se za to zodpovídat před všemohoucím Bohem a rovněž před řádně ustanovenými soudy. Ztratili jste úctu irského lidu a vrhli ostudu a hanbu na své spolubratry. Vy, kteří jste kněžími, jste pošlapali svatost kněžského svěcení, kterým se Kristus zpřítomňuje v nás a v našich činech. Vedle obrovské škody, kterou jste způsobili obětem, byla také velmi poškozena církev a obraz kněžství i řeholního života, jak jej vnímá veřejnost.

Vybízím vás, abyste zpytovali své svědomí, přijali odpovědnost za hříchy, kterých jste se dopustili, a pokorně vyjádřili svůj zármutek. Upřímná kajícínost otevírá dveře Božímu odpuštění a milosti opravdové nápravy. Musíte se osobně snažit o odškodnění svých skutků tím, že nabídnete modlitby a pokání za ty, kterým jste ublížili. Výkupná Kristova oběť má moc odpustit dokonce i nejtěžší hříchy a vytěžit dobro i z nejhoršího zla. Zároveň však Boží spravedlnost vyžaduje, abychom se zodpovídali ze svých skutků a nic neskrývali. Přiznejte otevřeně svou vinu, podříďte se požadavkům spravedlnosti, ale neztrácejte naději v Boží milosrdenství.

8. Rodičům

Byli jste hluboce otřeseni, když jste se dověděli o hrůzách, ke kterým došlo v místech, jež by měla být tím nejbezpečnějším prostředím. V dnešním světě není snadné vytvořit domov a vychovávat děti. Zaslouží si, aby vyrůstaly v bezpečném prostředí, aby byly milované a chtěné a aby v nich pěstován hluboký smysl pro vlastní identitu a hodnotu. Mají právo na to, aby byly vychovávány k opravdovým mravním hodnotám, zakořeněným v důstojnosti lidské osoby, aby se mohly inspirovat pravdou naší katolické víry a aby si osvojily způsoby chování a jednání, které je povedou ke zdravé sebeúctě a trvalému štěstí. Tento šlechetný a náročný úkol je svěřen především vám, jejich rodičům. Vybízím vás, abyste zajišťovali co nejlepší péči dětem jak doma, tak ve společnosti, zatímco církev bude nadále uvádět do praxe opatření, přijatá v posledních letech k ochraně dětí v prostředí farností

a škol. Buďte si jisti, že jsem vám nablízku ve vaší důležité odpovědnosti a podporuji vás svou modlitbou.

9. Dětem a mládeži Irsku

Rád bych vám věnoval zvláštní slova povzbuzení. Vaše zkušenost s církví je v mnohém odlišná od té, kterou mají vaši rodiče a prarodiče. Od doby, kdy oni byli ve vašich letech, se svět velmi změnil. Přesto jsou v každé generaci všichni povoláni vydat se stejnou cestou života za jakýchkoliv okolností. Všichni jsme pohoršeni hříchy a selháními některých členů církve, zejména těch, kteří byli zvlášť vybráni, aby vedli mládež a sloužili jí. Ale právě *v církvi* najdete Ježíše Krista, který je stejný včera, dnes i navěky (srov. *Žid* 13,8). On vás miluje a vydal sám sebe za vás na kříži. Hledejte osobní vztah s ním ve společenství jeho církve, protože on vaši důvěru nikdy nezradí! Pouze on může uspokojit vaše nejhlubší touhy a dát vašemu životu plný smysl, když jej zaměří na službu druhým. Mějte oči upřené na Ježíše a na jeho dobrotu a chraňte plamen víry ve svém srdci. Spolu se svými katolickými bratry v Irsku se spoléhám na to, že budete věrnými učedníky našeho Pána a svým nepostradatelným nadšením a smyslem pro ideály přispějete k rekonstrukci a obnově naší milované církve.

10. Irským kněžím a řeholníkům

Všichni trpíme v důsledku hříchů našich spolubratří, kteří zradili své zasvěcení nebo nedokázali vyvodit spravedlivé a zodpovědné závěry z obvinění ze zneužití. Tváří v tváří hanbě a pobouření, které to vyvolalo nejen mezi věřícími laiky, ale také mezi vámi a ve vašich řeholních komunitách, mnozí z vás osobně pociťují sklíčenost a opuštěnost. Jsem si také vědom toho, že vás někteří lidé pokládají za spoluviníky a hledí se na vás, jako byste byli zodpovědní za delikty druhých. V těchto bolestných chvílích chci ocenit vaši oddanost kněžskému a řeholnímu životu i apoštolátu a vybízím vás, abyste znovu posílili svou víru v Krista, lásku k jeho církvi a důvěru v evangelní příslib vykoupení, odpuštění a vnitřní obnovy. Tak všem ukážete, že tam, kde se rozmnožil hřích, se ještě štedřeji ukázala milost (srov. *Řím* 5,20).

Vím, že mnozí z vás jsou zklamáni, znepokojeni a rozhněvani kvůli tomu, jak k těmto otázkám přistupovali někteří vaši představení. I přesto je však nezbytné, abyste s nimi úzce spolupracovali a přičinili se o to, aby opatření, přijatá jako odpověď na tuto krizi, byla opravdu evangelní, spravedlivá a účinná. Především vás vybízím, abyste se stále více stávali lidmi modlitby a odvážně šli cestou obrácení, očistění a smíření. Z vašeho svědectví o vykupitelské moci Páně, patrné ve vašem životě, bude církev v Irsku čerpat nový život a vitalitu.

11. Svým spolubratřím biskupům

Nelze popřít, že někteří z vás a vašich předchůdců pochybili, a někdy těžce, v aplikaci těch norem kanonického práva, které jsou již dávno uzákoněny pro zločin zneužívání nezletilých. Vážné chyby byly napáchány při reakcích na obvinění. Chápu, jak obtížné bylo uchopit rozsah a složitost problému, získat věrohodné informace a správně se rozhodnout ve světle navzájem si odporujících rad odborníků. Přesto je třeba uznat, že došlo k vážným pochybením v posuzování a k selháním představených. To vše vážně ohrozilo vaši věrohodnost a účinnost vašeho působení. Oceňuji úsilí, které jste vynaložili, abyste napravili chyby minulosti a zajistili, že se nebudou opakovat. Kromě plného uplatňování norem kanonického práva při řešení případů zneužívání nezletilých spolupracujte i nadále se státními orgány v oblasti, jež patří do jejich kompetence. Samozřejmě, že řeholní představení musí jednat stejně. I oni se zúčastnili nedávných setkání tady v Římě, jejichž smyslem

bylo stanovit k těmto otázkám jasný a důsledný přístup. Je nezbytné, aby normy irské církve na ochranu nezletilých byly neustále sledovány a aktualizovány a aby byly aplikovány plně a nestranně v souladu s kanonickým právem.

Jedině rozhodné jednání, vedené poctivě a transparentně, může navrátit úctu a přízeň Irů vůči církvi, které jsme zasvětili svůj život. Musí to vyplynout především z vašeho sebezpytování, z vnitřní očisty a duchovní obnovy. Lidé v Irsku právem očekávají, že budete Božími muži, že budete svatí, že budete žít skromně a každý den budete usilovat o osobní obrácení. Pro ně jste, slovy svatého Augustina, biskupové, ale spolu s nimi jste povoláni být Kristovými následovníky (srov. *Promluva* 340,1). Vybízím vás tedy, abyste obnovili svůj smysl pro odpovědnost před Bohem, abyste byli stále více solidární se svým lidem a prohlubovali pastýřský zájem o všechny členy svého stáda. Buďte zejména vnímaví k duchovnímu a mravnímu životu každého z vašich kněží. Svým vlastním životem dávejte příklad, buďte jim nablízku, dopřejte sluchu jejich starostem, povzbuzujte je v této době plné obtíží a rozněcujte plamen jejich lásky ke Kristu a jejich nasazení ve službě bratřím a sestřám.

Také laici potřebují povzbuzení, aby se účastnili života církve. Dbejte na to, aby měli formaci, která jim umožní přesně a přesvědčivě hájit evangelium v moderní společnosti (srov. 1 Petr 3,15) a plněji spolupracovat na životě a poslání církve. To vám pomůže, abyste se znovu stali věrohodnými představiteli a svědky vykupitelské pravdy o Kristu.

12. Všem irským věřícím

Zkušenost mladého člověka s církvi by měla vždycky přinášet plody v osobním a životodárném setkání s Ježíšem Kristem ve společenství, které poskytuje lásku a duchovní posilu. V takovém prostředí mají být mladí lidé povzbuzováni k tomu, aby se rozvíjeli do plnosti své lidské a duchovní podoby, usilovali o vysoké ideály svatosti, lásky a pravdy, a čerpali inspiraci z bohatství velké náboženské a kulturní tradice. V naší stále více sekularizované společnosti, v níž i my křesťané nezřídka stěžejí dokážeme hovořit o transcendentní dimenzi naší existence, potřebujeme objevovat nové způsoby, jak mládeži předávat krásu a bohatství, které nabízí přátelství s Ježíšem Kristem ve společenství jeho církve. Opatření, jak spravedlivě reagovat na jednotlivé zločiny, jsou v přístupu k nynější krizi zásadní, sama o sobě však nestačí. Je třeba nové vize, která by současným i budoucím generacím představila dar naší společné víry jako poklad. Půjdete-li cestou naznačenou v evangeliu, budete-li dodržovat přikázání a přizpůsobovat stále více svůj život osobě Ježíše Krista, prožijete zkušenost hluboké obnovy, která je dnes tak nezbytná. Vybízím vás, abyste na této cestě vytrvali.

13. Drazí bratři a sestry v Kristu, s hlubokou starostí o vás všechny jsem vám chtěl v těchto bolestných chvílích, kdy se tak zřetelně ukázala lidská křehkost, nabídnout slova povzbuzení a podpory. Doufám, že je přijmete jako znak mé duchovní blízkosti a důvěry ve vaši schopnost reagovat na výzvy současnosti a že znovu načerpáte inspiraci a sílu z ušlechtilé irské tradice věrnosti evangeliu, vytrvalosti ve víře a rozhodnosti v úsilí o svatost. Společně s vámi se naléhavě modlím za to, aby zranění, která zasáhla mnoho osob a rodin, byla milostí Boží uzdravena a aby církve v Irsku mohla prožívat období obrody a duchovní obnovy.

14. Rád bych vám nyní navrhnul některé konkrétní iniciativy při řešení této situace.

Na závěr svého setkání s irskými biskupy jsem žádal, aby letošní postní doba byla považována za čas modliteb za vylití Božího milosrdenství a darů svatosti a síly Ducha Svatého na církev ve vaší zemi. Nyní vás všechny vybízím, abyste na tento úmysl věnovali svá páteční pokání během celého roku, od nynějška až do Velikonoc roku 2011. Žádám vás, abyste nabídli svůj půst, své modlitby, četbu Písma

svatého i skutky milosrdenství za obdržení milosti uzdravení a obnovy pro církve v Irsku. Doporučuji vám, abyste znovu objevili svátost smíření a častěji z této milosti čerpali její proměňující moc.

Zvláštní pozornost je třeba věnovat také eucharistické adoraci a v každé diecézi by měly být určeny kostely či kaple k tomuto účelu. Žádám, aby farnosti, semináře, řeholní domy a kláštery vyhrazovaly čas pro eucharistickou adoraci a všichni aby měli možnost se jí účastnit. Vroucí modlitbou před skutečně přítomným Pánem můžete odčinit hříchy zneužívání, které způsobily tolik škod, a současně prosit o milost nové síly a hlubšího smyslu pro poslání všech biskupů, kněží, řeholníků a věřících.

Věřím, že tento program povede k obrodě církve v Irsku v plnosti pravdy o samotném Bohu, protože právě pravda nás osvobodí (srov. Jan 8,32).

Poté, co jsem se v této záležitosti radil a modlil se za ni, mám v úmyslu nařídít apoštolské vizitace v některých irských diecézích, seminářích a řeholních kongregacích. Vizitace bude mít za cíl pomoci místní církvi na její cestě obnovy a bude uskutečněna ve spolupráci s kompetentními úřady Římské kurie a Irské biskupské konference. Podrobnosti budou včas oznámeny.

Kromě toho navrhuji, aby se na národní úrovni konaly misie pro všechny biskupy, kněze a řeholníky. Doufám, že s využitím kompetencí zkušených kazatelů a pořadatelů duchovních obnov jak z Irska, tak ze zahraničí, a za pomoci studia koncilních dokumentů, liturgických obřadů svěcení a řeholních slibů i posledního papežského učení získáte hlubší ocenění svého vlastního povolání, abyste objevili kořeny své víry v Ježíše Krista a s hojností pili z pramenů živé vody, kterou vám nabízí prostřednictvím své církve.

V letošním roce věnovaném kněžím vám zcela zvláštním způsobem předkládám postavu svatého Jana Marie Vianneye, jenž se vyznačoval obzvláště bohatým chápáním mystéria kněžství. Napsal, že „kněz má klíč k pokladům nebe. On otevírá bránu, on rozdává dobrého Boha a spravuje jeho majetek.“ Farář arský dobře pochopil, jaké obrovské požehnání je pro společenství, když mu slouží dobrý a svatý kněz: „Dobrý pastýř, pastýř podle Božího srdce, je největší poklad, který dobrý Bůh může dát farnosti, a jeden z nejcennějších darů božského milosrdenství.“ Ať na přímluvu svatého Jana Marie Vianneye znovu ožije kněžství v Irsku a celá irská církev ať se rozvíjí v úctě k velkému daru služebného kněžství.

Využívám této příležitosti, abych už předem poděkoval všem, kteří se zapojí do příprav apoštolské vizitace a misí, a také mnoha mužům a ženám, kteří se v celém Irsku již snaží o zajištění bezpečnosti nezletilých v církevním prostředí. Od chvíle, kdy se plně rozpoznala závažnost a rozsah problému sexuálního zneužívání nezletilých v katolických institucích, vykonala církve všude ve světě mnoho práce, aby tomuto problému čelila a přijala potřebná opatření. Přestože nelze šetřit silami při zlepšování a aktualizaci již existujících procedur, je pro mne povzbuzující skutečnost, že platná opatření na zajištění bezpečnosti, která byla přijata místními církvemi, jsou v některých částech světa pokládána za následováním hodný vzor pro jiné instituce.

Rád bych tento list zakončil zvláštní modlitbou za církve v Irsku, kterou vám posílám jako výraz péče, kterou má otec o své děti, a s pocity křesťana, který je stejně jako vy pohoršen a zraněn tím, co se stalo v naší milované církvi. Když budete užívat tuto modlitbu ve svých rodinách, farnostech a společenstvích, kéž vás blahoslavená Panna Maria chrání a vede na cestě, která vede k těsnějšímu spojení s jejím ukřižovaným a zmrtvýchvstalým Synem. S velkou láskou a pevnou důvěrou v Boží přísliby vám všem ze srdce uděluji své apoštolské požehnání jako záruku moci a pokoje v Pánu.

Ve Vatikánu, 19. března 2010, na slavnost sv. Josefa

BENEDICTUS PP. XVI

Modlitba za irskou církev

Bože našich otců,
obnov nás ve víře, která je naším životem a spásou,
v naději, která dává příslib odpuštění a vnitřní obnovy,
a v lásce, která očišťuje a otevírá naše srdce,
abychom milovali tebe a v tobě všechny své bratry a sestry.

Pane Ježíši Kriste,
kéž se irská církev rozpomene na svůj odvěký úkol
vychovávat mladé lidi v pravdě a dobru, ve svatosti a velkorysé službě společnosti.

Duchu Svatý, utěšiteli, přímlyvce a průvodce,
probud' v irské církvi nové jaro,
čas svatosti a apoštolského nadšení.

Kéž naše bolest a slzy,
upřímná snaha odčinit spáchané zlo
a pevné odhodlání je napravit
přinesou hojnou úrodu milosti,
která prohloubí víru v našich rodinách,
farnostech, školách a společenstvích,
způsobí duchovní rozvoj irské společnosti
a růst lásky, spravedlnosti, radosti a pokoje
v celé lidské rodině.

Trojediný Bože,
spoléháme na milující ochranu Panny Marie,
Královnny Irska a naší Matky,
na přímlyvu svatého Patrika, svaté Brigity a všech svatých,
a svěřujeme ti sebe, své děti
i potřeby irské církve.
Amen.